

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

۲۹ اگست ۲۰۱۷

اعلامیه در باره

«ستراتیژی جدید امپریالیسم امریکا در قبال افغانستان»

اوضاع جاری ناآرام، متشنج، بحرانی، در حال جنگ خونین و مرگبار - و قسماً در هاله ابهام - کشور مستعمره ما، در نتیجه اتخاذ سیاست دوامدار استعماری «گشایش به سوی شرق» و تجاوز برده ساز سوسیال امپریالیسم روس و تحرکات استعمار گرانه مبنی بر «عملیات پیشگیرانه» و اشغالگری امپریالیسم امریکا و متحدان غربی زیر هژمونی اش (در طلیعه قرن بیست و یکم) و دگرگونی های اتفاق افتاده و تحرکات جاری امپریالیستی و ارتجاعی تاکتونی در سطح جهان بوده است. بغرنجی اوضاع جاری خاورمیانه، وضع متشنج شرق آسیا، تشدید جنگ اشغالگرانه و نیابتی امپریالیت ها و ارتجاع منطقه در افغانستان و حالت بحرانی و ملتهد پاکستان و چند نقطه دیگر جهان، قدرت کنترول اوضاع را از دست امپریالیست ها ربوده است. وجود و گرایش تضاد ها و رقابت های بالقوه نامرئی به سوی تشدید تضاد ها و رقابت های آشکار بالفعل، جهان را در سراشیب یک «جنگ سرد» دیگری میان دو بلوک امپریالیستی غرب و شرق قرار داده است. در بُحْبُوحه چنین وضعیتی، اتخاذ سیاست های اشغالگرانه و جنگ افروزانه امپریالیست های قدرتمند و تشدید رقابت امپریالیستی امری است بدیهی.

به اصطلاح «ستراتیژی جدید امریکا در قبال افغانستان» - پس از هفت ماه بررسی اهریمنانه و تقلای مذبحخانه و ذهنیت سازی سالوسانه - مشعر بر حضور و اشغال دایمی افغانستان و تداوم جنگ تحمیلی قلدرمنشانه و وحشیانه امپریالیست های امریکا و ناتو، دوشنبه شب ۲۱ اگست ۲۰۱۷ از سوی سردمدار کاخ سفید (دونالد ترمپ) با وقاحت تمام اعلام شد.

عده ای از «صاحب نظران و سیاسیون» که در هاله ابهام قرار داشتند - در حالت خوف و رجا- گوش به آواز شنیدن خبر استقرار و یا خروج ارتش اشغالگر، و به بیان روشن تر منتظر تعویض و تغییر فاحش سیاست امپریالیسم امریکا در قبال قضیه افغانستان اشغال شده بودند. سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) با تحلیل و ارزیابی واقع بینانه اوضاع جهانی و طرف های ذیدخل قضیه، در مناسبت های چندی اراده تداوم اشغال کشور عزیز ما و حضور دایمی

نیرو های امپریالیسم امریکا - ناتو را - که در ورای مانور های اغواگرانه اوباما و ترمپ کتمان می شد - با روشنگری داهیهانه افشاء نموده است. اکنون با اعلام این «ستراتیژی...»، صحت تحلیل و پیش بینی های «ساما» به اثبات می رسد. امپریالیسم غدار امریکا تطبیق سیاست ستراتیژیک تجاوزگرانه و تحمیل «جنگ های پیشگیرانه» و اشغالگرانه خود به خرج سایر امپریالیست ها و کشور های زیر هژمونی اش را تا کنون به پیش برده است. جلب کمک و معاضدت سائر امپریالیست ها در جنگ خلیج و اشغالگری افغانستان و مشخصاً در کنفرانس های توکیو، لندن، شیکاگو، وارسا و بروکسل به تأسی از همین سیاست صورت گرفته است. اما تحمل مخارج سنگین و هنگفت جنگ درازمدت و فرسایشی در افغانستان، برای متحدان امریکا (در واقع رقبای بالقوه) که دوره نقاهت بحران و ریاضت اقتصادی را سپری می کردند، نهایت دشوار و طاقت فرسا بوده است. همچنان به اثر مقاومت منفی و مخالفت آشکار مردم به دلیل اشغال کشور و در نتیجه شدت جنگ، وقوع خسارات مالی و تلفات انسانی و از همه مهم تر، تأثیرات منفی بحران مالی ۲۰۰۸ و مخالفت مردم امریکا و جهانیان با تداوم اشغال افغانستان و به ویژه اعتراف سردمداران کاخ سفید به شکست نظامی شان در میادین نبرد، در سال ۲۰۱۴ امریکا - به خاطر فروکش هیجان عالمگیر ضد امریکائی - ناگزیر به اعلام مانور خروج قسمی نیرو هایش از افغانستان شد.

دونالد ترمپ هم قبل از انتخابات ریاست جمهوری امریکا و هم در جریان آن، به خاطر کسب برتری و پیشی گرفتن از رقیب انتخاباتی خود، مکرراً بر خروج نیرو های اشغالگر امریکائی از افغانستان - کاسبکارانه و عوام فریبانه - ابرام و تأکید داشت. لذا، بالطبع می توان استنباط نمود که مردم امریکا مخالف اشغال افغانستان توسط نیرو های متجاوز امریکائی هستند. پس از اعلام به اصطلاح «ستراتیژی جدید...»، تظاهرات خیابانی مردم امریکا علیه سیاست های ترمپ، بر این بینش و طرز تلقی صحه گذاشت.

تعویض چهره ها در رأس قدرت به خاطر ادامه همان کاری است که در گذشته انجام شده است. فرمانروایان اصلی، سران قدرتمند سرمایه مالی هستند که در ورای رؤسای جمهوری و هیأت دولتی قرار دارند و برنامه هائی را برای شان دیکته می کنند که متضمن کسب سود هر چه بیشتر باشد. در واقع رؤسای جمهور همان برنامه ها را طوطی وار تکرار می کنند که قبلاً و یا علی العجالة مطرح و به معرض اجراء گذاشته شده اند. استدلال های مشمئز کننده ارائه شده از جانب ترمپ در واقع نواختن همان طبل توخالی است که توسط اسلافش (بوش و اوباما) قبلاً نواخته شده بود. یعنی «ستراتیژی جدید...» اشغالگرانه، ماهیتاً تداوم همان ستراتیژی توسعه جویانه و سلطه گرانه امپریالیسم امریکا است که به خاطر اشغال افغانستان (در ۷ اکتوبر ۲۰۰۱م) مطرح و اجرائی شده بود.

به نسبت تحرکاتی که از جانب رقبای بالقوه امریکا (به ویژه روسیه و چین) تبارز نمود: یعنی دخالت آشکار روسیه در اوکراین (و در این رابطه مشاجره لفظی اوباما و پوتین در جلسه سالانه سازمان ملل)، دخالت مستقیم و آشکار روسیه در سوریه، اعلام آمادگی کمک به طالبان - به بهانه تقویت آنها علیه داعش - توسط "ضمیر کابلوف" نماینده خاص روسیه برای افغانستان و اظهارات گوربچف پس از کنفرانس ناتو در وارسا مبنی بر این که: وعده کمک ۵ میلیارد دلاری که تا سال ۲۰۲۰ به دولت افغانستان داده خواهد شد، در واقع محاصره روسیه را در بر دارد؛ سردمداران دولت امپریالیستی امریکا (به ویژه حزب جمهوری خواهان) از بیم آن که مبادا پس از خروج شان از افغانستان، جا را برای رقبای بالقوه شان خالی کنند، گویا از خروج همه نیرو های شان از افغانستان منصرف شدند. لذا، تداوم حضور نیرو های متجاوز و اشغالگر امریکائی - که در ستراتیژی «جدید» ترمپ مشعر بر این که «خروج عجولانه (از افغانستان) خلائی ایجاد خواهد کرد که تروریست ها از جمله داعش و القاعده فوراً آن را پر خواهند کرد...»، انعکاس یافته است. تئوری و موضع گیری تازه و بی پیشینه ای علیه رقبای امپریالیستی شرقی نیست.

آمار ارائه شده ارتش مهاجم امریکا نشان می دهد که دولت افغانستان صرف بر ۵۷ درصد خاک افغانستان کنترل دارد. قدرت کنترل اوضاع از دست امریکا و دولت زیر فرمانش بیرون می رود. با توجه به این وضعیت، جنرال نیکلسون (فرمانده نیرو های اشغالگر امریکائی و ناتو در افغانستان) برای موفقیت مأموریتش، از کنگره امریکا تقاضای چند هزار نیروی تازه را نمود. اعلام این «ستراتیژی جدید...» ترمپ با رویکرد نظامیگرانه در روشنی تحرکات اخیر امریکا در کشور ما نشان می دهد که در واقع این ستراتیژی ادامه همان ستراتیژی است که در سایه آن کشور عزیز ما زیر اشغال درآمده است. ستراتیژی تداوم اشغال افغانستان با تکیه بر راه حل نظامی توسط دولت و نظامیان امریکائی خود بخشی و تابعی از ستراتیژی بزرگ تر امپریالیسم امریکا در قبال منطقه وسیع آسیای میانه و "اوراشیا" در مقابل تحرکات همه جانبه رقبای فعال امپریالیستی (روسیه و چین) با متحدان شان است.

با توجه به این گفته ترمپ که «نیرو های ما الی پیروزی می جنگند»، دادن ضرب الاجل قطع همکاری ها و دریغ کمک های نقدی به پاکستان، هند را به عنوان شریک ستراتیژیک سیاسی اش در آسیا انتخاب نمودن، ایجاد نگرانی برای روسیه و چین، همچنان با توجه به واکنش منفی پاکستان، چین و روسیه و اعلامیه گروه مزدور طالبان با اتکاء به اطمینان آن دول مبنی بر این که: راهبرد جدید دونالد ترمپ رئیس جمهوری امریکا به معنای ادامه جنگ است و این گروه هم در برابر این ستراتیژی به جنگ ادامه خواهد داد و "در صورت خارج نشدن [امریکا] از افغانستان، طالبان به سمت حریفان امریکا خواهد رفت"؛ اعلام ستراتیژی «جدید» باعث تشدید جنگ و خشونت در افغانستان خواهد شد و افغانستان مستعمره را به میدان جنگ جنایتکارانه نیابتی و به کانون تقابل خطرناک دو بلوک امپریالیستی مبدل خواهد کرد. مسلم است که این امر گراف مصائب مردم بی گناه و حرمان کشیده و ویرانی بیشتر کشور ویران ما را به میزان غیرقابل تصویری بالا خواهد برد.

در این ستراتیژی تاریخ آغاز و پایان اقدامات نظامی، تعداد نیرو ها و حدود و ثغور برنامه فعالیت های نظامی همراه با میزان صلاحیت جنرال های هدایت کننده جنگ تجاوزکارانه در میدان این جنگ تحمیلی؛ در هاله ابهام قرار دارد. و به جواب این همه گفته شده است که «از این به بعد، شرایط افغانستان و نه جدول زمانی [برای خروج]، ستراتیژی ما را در این کشور هدایت می کند». البته ابهامات فوق یک وضاحت را در خود مضمّن دارد مبنی بر این که: امپریالیسم اشغالگر امریکا اراده اشغال دایمی افغانستان را دارد.

با استناد به این گفته های ترمپ که «پاکستان به سازمان هائی پناه داده که هر روز تلاش می کنند مردم ما را بکشند... این وضع باید تغییر کند و این تغییر باید فوراً انجام شود»، و اگر پاکستان به «جنایتکاران» و «تروریست ها» پناهگاه فراهم کند، چیز های زیادی برای از دست دادن دارد؛ استنباط می شود که: در ستراتیژی «جدید» اعلام شده، رویکرد امریکا نسبت به پاکستان تغییر کرده است. ولی با توجه به حساسیت و پیچیدگی اوضاع و کارکرد فاکتور ها و تحرکات مخالف منطقه ای، درگیری عملی دولت امریکا در چندین کانون داغ تشنج؛ این رویکرد تغییر یافته دولت امریکا در قبال نظامیان و دولتمردان پاکستان ناگزیر از محدودیت هائی رنج برده و در اقدامات معین سیاسی، اقتصادی و دیپلماتیک خلاصه شده و تا یک رویکرد تمام عیار نظامی ارتقاء نخواهد یافت.

سی و دو سال پیش زنده یاد «قیوم رهبر» در رساله «تئوری و عمل انقلاب...» عواقب زیانبار سیاست های یک جانبه، سطحی و غیرواقعبینانه پاکستان را به ارزیابی گرفته و پیش بینی نموده بود که در سایه چنین سیاستی «نه تنها منفعت مردم افغانستان، بلکه منافع دراز مدت مردم پاکستان نیز در آن مورد مخاطره قرار می گیرد». در این مدت طولانی پیش بینی «قیوم رهبر» به کرات محک صحت خورده است. چنانچه عمران خان رهبر یکی از احزاب سیاسی

اپوزیسیون حکومت فعلی حزب "مسلم لیگ" نیز پس از اعلام ستراتیژی «جدید» ترمپ، سیاست دولت پاکستان را در قبال افغانستان «عمیقاً ناقص و شکست خورده» خواند.

اعلام این ستراتیژی یک نوع عقبگرد از ادعا های اغواگرانه امریکا مبنی بر: «توسعه دموکراسی، نهادینه سازی ارزش های دموکراسی، حمایت از روند دولت داری خوب و سرکوب تروریسم» است. زیرا که در این ستراتیژی تصریح شده است که امریکا به دولت سازی، ملت سازی و توسعه دموکراسی کاری ندارد. اگر واقعاً چنین باشد، تسلیم طلبان منحرف و انحلال گر (شیفته و ذوق زده دموکراسی کذائی وارداتی) که بر این «عصای سلیمان» تکیه داشتند و تئوری عمده بودن تضاد با فئودالیسم و مُماس با امپریالیسم را موعظه می کردند؛ اکنون با فرسایش این عصا توسط کرمی به نام "ترمپ" به فرق برزمین خورده اند. دیده شود که برای استتار چهره کریه خود، باز چه اراجیف و لاطائاتی را سرهم بندی می کنند. به گمان غالب که پناه گاه استتار برای شان باقی نمانده و شرمسار تاریخ شده اند.

اعلام «ستراتیژی جدید امریکا در قبال افغانستان»، موجب سرور و شادمانی سران دولت دست نشاندۀ و خائنان ملی - که حیات و ممات شان منوط به حمایت بادران شان بوده است - گردید. اما این ذوق زدگی شان به خاطری موجه نیست که به جز از خودفروختگان بی وجدان، قاطبه ملت به ضد اشغالگران هستند. آن طور که خوشحالی آن ها در بدو اشغال میهن عزیز ما (در سال ۲۰۰۱م) به تدریج به نگرانی، سراسیمگی و اندوه مبدل شد، بدان گونه در نتیجه جنگ آزادیبخش ملی ضد امریکائی خلق سلحشور ما - دیر یا زود - شادی و سرور این خودفروختگان بی آزر به غم و اندوه بی پایان و بربادی خود این مزدوران و برچیده شدن سلطه سرکوبگر و اسارتبار اربابان اشغالگر و متجاوزان مبدل خواهد شد.

مرگ بر امپریالیسم اشغالگر امریکا و کلیه متحدانش!

مرگ بر خائنان ملی و خودفروختگان مرتجع!

نیرومند باد جنبش آزادیبخش ملی و مترقی!

یا مرگ یا آزادی!

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

سوم سنبله ۱۳۹۶ش / ۲۵ اگست ۲۰۱۷م